

Publicerad 2008-05-03 10:15 av -Ulla Tilemo-

*Den person jag ser växa fram hos mig själv är
som en vän jag tycker om och som
jag vill försöka beskriva*

Förändringen

inombords fanns det frön
som aldrig planterades
och låg där sedda av
ingens vetskap om
vilken planta det
skulle kunna
utvecklas
till en
gång
men
den
tiden
har nu
kommit
tiden jag
har kvar att
leva blir aldrig
mer som förut
och jag inser min
delaktighet i något
som är större än jag
visste fanns när alla
mina tårar och sorg
har förvandlats till
sidor av mig själv
törnrosasömn
att vakna ur
och se att
fröna
har
satts
i jorden
får jag vara
med på en resa
som jag inte har

beställt men inte
heller vetat fanns
och nu förbereder
jag mig på att om
det finns något
efter mitt sista
andetag så får
jag möta min
älskade igen
och om det
inte är så
då har
jag
varit
med
om
att
få
höra
änglarna
s j u n g a

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren -Ulla Tilemo- med Poeter.se id #17193 innehar upphovsrätten